
„De denkende huisvrouw”.

MEERMALEN reeds gaven we in ons blad beschrijvingen van voorwerpen voor huishoudelijk gebruik, die dienen kunnen, om de taak der huisvrouw te vergemakkelijken, of ook om haar in staat te stellen op haar huishoudelijk budget te bezuinigen. Ook in de toekomst hopen we hiermee door te gaan.

Nu zijn er echter een paar dingen, die we, als we ons van dergelijke uitvindingen willen bedienen, wel moeten bedenken. In de eerste plaats: het aanschaffen van een stofzuiger, van een goed fornuis, van een vlug-werkende eierklopper of wat dan ook helpt ons maar zeer ten deele, wanneer onze *manier* van werken niet goed is. En, ten tweede: het feit, dat electricische kracht al méér gebruikt wordt ook voor huishoudelijk werk, en dat men er naar tracht sommige wetten, die in de natuurkunde reeds lang bekend waren, ook toe te passen op huishoudelijk terrein, stelt aan de huisvrouw nieuwe eischen, waaraan ze moet kunnen voldoen, om van die vindingen het rechte profijt te trekken.

Het wordt meest zóó voorgesteld, dat de huisvrouw van nu het gemakkelijker heeft dan die van een vijftig, honderd jaar geleden. Dit is maar ten deele waar. De problemen, waar we in onzen tijd mee te doen krijgen, zijn andere.

Dienstboden nood — warenkennis — efficiency, ook in de huishouding —; zijn het niet nieuwe begrippen, nieuwe eischen, en ook nieuwe moeilijkheden?

Ik beweer niet, dat de huisvrouw van vroeger niet behoefde na te denken, maar toch — ook zij, die in haar tijd geprezen werd als een volmaakte huishoudster, zou vaak vreemd staan tegenover de eischen, die nu gesteld worden aan „de denkende huisvrouw.”

Die naam zette ik tusschen aanhalingsteekens, want ik ontleende hem aan de titel van een boek, dat geschreven werd door een Amerikaansche huisvrouw, Christine Frederick, en vertaald door twee Nederlandschen, die het aanpasten aan onze Hollandsche toestanden.

En nu zou ik wel willen, dat al onze lezers dit boek kochten en lazen, ja, bestudeerden. Allereerst natuurlijk zij, die reeds nu met het huishouden te maken hebben. Maar ook diegenen, die gewend zijn, dat anderen thuis daar wel voor zorgen: moeder, of een zuster, of de dienstbode. Opdat ze de gedachte zullen kwijtraken, wanneer ze die althans hebben, dat

het huishouden iets is van eigenlijk maar weinig beteekenis. Of, anders, een saai, droge bedoening, die je daarbij geen tijd laat voor andere, hoogere dingen.

* * *

Ik ga een paar titels van hoofdstukken afschrijven: efficiency in de huishouding; „Standaardmethode” en „beweging-studie” toegepast in de huishouding; werkindeeling en schematisering bij huishoudtaken; de verhouding der vrouw tot productie en verkoop. Dit zijn er maar enkelen uit de lijst, doch genoeg om te doen zien, dat dit boek werkelijk iets nieuws geeft op huishoudelijk gebied. En iets heel belangrijks ook. Want zijn dit niet de vragen, die een goede huisvrouw immerdoor bezighouden: hoe voer ik op de voordeeligste en meest praktische wijze het beheer? hoe kom ik klaar met mijn werk, en houd tijd over voor m'n man, m'n kinderen, m'n eigen geestelijke ontwikkeling? hoe moet mijn verhouding zijn tot mijn dienstbare? hoe zorg ik ervoor, dat ook de ideële zijde van m'n taak tot haar recht komt?

Bedoelt de schrijfster nu, dat we alles, wat zij zegt, klakkeloos zullen overnemen? Dan had zij niet tot titel gekozen: de *denkende* huisvrouw. Neen, we moeten hetgeen zij schrijft overleggen, er onze eigen omstandigheden tegenover zetten, en dan zien, wat we al of niet kunnen toepassen. Ikzelf b.v. houd er wel degelijk een geregelde werkindeeling op na, en een werk-schema, maar dit ziet er anders uit dan dat van Christine Frederick. En ik geloof, dat zijzelf dat heel natuurlijk zou vinden. En hoe aanlokkelijk het hoekje uit de „Efficiency-keuken” van de schrijfster er uit ziet, ik heb zeer geldende redenen, om in de mijne niet een nabootsing ervan in te richten. Zoo is ook het eethoekje, dat men tegenwoordig nog al eens afgebeeld ziet, en waarvan ook in dit boek een foto wordt gegeven, meest niet ruim genoeg voor een groot gezin. Daarentegen staan er zooveel dingen in dit boek, die me begerenswaardig lijken, dat ik zeker wel voor tien verjaardagen verlanglijstjes eruit zou kunnen opmaken!

Laat me er nog bij zeggen, dat dit werk ganschelijk niet dor en droog is, doch heel prettig leest, en dan hoop ik, dat het bestellingen zal regenen bij den boekhandel, of bij de uitgevers, H. D. Tjeenk Willink en Zoon te Haarlem.

J. M. W.—W.